

Na osnovu člana 24. stav (1) tačka c) Ustava Tuzlanskog kantona ("Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona", br. 7/97 i 3/99 i "Službene novine Tuzlanskog kantona", br. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 i 10/04), na prijedlog Vlade Tuzlanskog kantona, Skupština Tuzlanskog kantona, na sjednici održanoj 14.07.2011. godine, donosi

ZAKON o priznavanju inostranih obrazovnih isprava

ODJELJAK I. OPŠTE ODREDBE

Član 1. (Predmet zakona)

Ovim zakonom uređuju se uslovi, način, postupak i subjekti provođenja postupaka priznavanja inostranih obrazovnih isprava.

Član 2. (Definisanje pojmova)

(1) Obrazovna isprava je isprava (svjedodžba, diploma, uvjerenje ili drugi javni dokument) izdata od nadležne institucije kojom se formalno potvrđuje da je nosilac isprave završio, u potpunosti ili djelimično, odgovarajuće obrazovanje, odnosno stekao određenu kvalifikaciju u skladu sa propisima zemlje koja je ispravu izdala.

(2) Priznavanje je formalno potvrđivanje vrijednosti inostrane obrazovne kvalifikacije od strane nadležnih organa, u svrhu pristupa, odnosno nastavka obrazovanja ili u svrhu zapošljavanja i obuhvata nostrifikaciju, ekvivalenciju, akademsko i stručno priznavanje obrazovnih isprava.

(3) Nostrifikacija je potpuno izjednačavanje, odnosno priznavanje istovrijednosti i istovjetnosti inostrane obrazovne isprave, odnosno kvalifikacije osnovne i srednje škole sa odgovarajućom domaćom ispravom odnosno kvalifikacijom, kroz upoređivanje sadržaja, obima i trajanja obrazovanja, te drugih elemenata i okolnosti od značaja za priznavanje i može podrazumjevati i polaganje dodatnih ispita.

(4) Ekvivalencija je izjednačavanje isprava o započetom obrazovanju u inostranstvu sa odgovarajućom ispravom o završenim pojedinim razredima, godinama, radi nastavka školovanja u osnovnim i srednjim školama.

(5) Akademsko priznavanje je formalno potvrđivanje nivoa postignutog obrazovanja, stečenih znanja, vještina i kompetencija nosioca kvalifikacije u svrhu nastavka obrazovanja na određenom studijskom programu i određenom stepenu, odnosno ciklusu u sistemu visokoškolskog obrazovanja.

(6) Stručno priznavanje je formalno potvrđivanje nivoa postignutog obrazovanja, stečenih znanja, vještina i kompetencija nosioca visokoškolske obrazovne kvalifikacije u svrhu pristupa tržištu rada, odnosno u svrhu zapošljavanja.

(7) Formalno obrazovanje je obrazovanje koje se odvija i stiče u okviru organizovanog i strukturisanog konteksta učenja, u obrazovnim ustanovama i prema verifikovanim programima, a završava izdavanjem javne isprave o stečenom stepenu obrazovanja, odnosno o stečenoj i opštepriznatoj kvalifikaciji.

(8) Neformalno obrazovanje je obrazovanje koje se stiče van zvaničnog obrazovnog sistema, ali se odvija u okviru fleksibilno struktuisanog konteksta učenja usmjerenog na ospozobljavanje za rad i druge socijalne aktivnosti, kao i lični razvoj. Ovo obrazovanje ne vodi sticanju opštepriznate javne isprave, ali se može okončati formalizovanom provjerom ishoda učenja, odnosno stečenih znanja, vještina i kompetencija, te sticanjem odgovarajuće isprave o tome.

Član 3. (Predmet priznavanja)

(1) Predmet priznavanja su obrazovne isprave o započetom ili završenom obrazovanju u inostranstvu, odnosno stečenoj kvalifikaciji, koja njenom nosiocu omogućavaju pristup procjeni postignutog nivoa obrazovanja u svrhu daljeg obrazovanja, zapošljavanja ili korištenja stečene kvalifikacije.

(2) Postupku priznavanja ne podliježu isprave o kvalifikacijama stečene u bivšim republikama SFRJ prije 06. aprila 1992. godine, kao ni isprave čije je automatsko prihvatanje regulisano posebnim sporazumima zaključenim između Bosne i Hercegovine, odnosno njenih entiteta i drugih zemalja.

Član 4. (Nadležni organ)

(1) Nostrifikaciju, ekvivalenciju i stručno priznavanje inostranih obrazovnih isprava vrši Ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu Ministarstvo).

(2) Akademsko priznavanje inostranih obrazovnih isprava vrši visokoškolska obrazovna ustanova.

(3) Nadležni organ koji vrši postupak priznavanja obrazovnih isprava pridržavaće se međunarodnih sporazuma i drugih dokumenata o priznavanju obrazovnih isprava čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina.

Član 5. (Pravo na priznavanje obrazovnih isprava)

(1) Pravo iz člana 1. ovog zakona imaju državlјani Bosne i Hercegovine koji imaju prebivalište na području Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu: Kanton), strani državlјani i lica bez državljanstva sa boravištem na području Kantona, ako imaju pravni interes za njihovo priznavanje u Kantonu.

(2) Izuzetno, pravo na akademsko priznavanje imaju državljeni Bosne i Hercegovine koji nemaju prebivalište na području Kantona, i strani državljeni i lica bez državljanstva koji nemaju boravište na području Kantona, ako imaju pravni interes za akademsko priznavanje u Kantonu.

Član 6. (Kriteriji za priznavanje obrazovnih isprava)

(1) Postupak priznavanja inostranih obrazovnih isprava provodi se u skladu sa kriterijima koje donosi Ministarstvo.

ODJELJAK II.

NOSTRIFIKACIJA I EKVIVALENCIJA OBRAZOVNE KVALIFIKACIJE OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE

Član 7. (Način pokretanja postupka nostrifikacije odnosno ekvivalencije)

(1) Postupak nostrifikacije odnosno ekvivalencije inostrane obrazovne isprave pokreće se na zahtjev nosioca isprave i vodi se na osnovu isprava, drugih dokaza i podataka o kvalifikaciji čije se priznavanje traži.

Član 8. (Dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev za nostrifikaciju odnosno ekvivalenciju)

(1) Uz zahtjev za nostrifikaciju odnosno ekvivalenciju obrazovnih isprava prilaže se:

- a) inostrana obrazovna isprava u originalu ili duplikat, odnosno svaki drugi primjerak koji u potpunosti zamjenjuje original u skladu sa propisima zemlje u kojoj je izdata isprava;
- b) prevod inostrane obrazovne isprave na jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini ovjeren od strane sudskog tumača, odnosno ovjerena fotokopija obrazovne isprave, ukoliko se radi o obrazovnim ispravama na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini;
- c) obrazovna isprava o stečenom obrazovanju u Bosni i Hercegovini prije obrazovanja u inostranstvu, ukoliko se lice prethodno obrazovalo u Bosni i Hercegovini;
- d) nastavni plan i program stečenog obrazovanja;
- e) izvod iz matične knjige rođenih;
- f) dokaz o izvršenoj uplati troškova postupka i administrativne takse.

(2) Ministarstvo u postupku nostrifikacije odnosno ekvivalencije po potrebi može tražiti i druga dokumenta i podatke o obrazovanju (uvjerenje o državljanstvu i slično).

Član 9. (Komisija za nostrifikaciju odnosno ekvivalenciju)

Nostrifikaciju odnosno ekvivalenciju obrazovnih isprava o završenom osnovnom i srednjem obrazovanju, te neformalnim oblicima obrazovanja obavlja stručna komisija od tri člana koje imenuje Ministarstvo.

Član 10. **(Postupak nostrifikacije i ekvivalencije obrazovnih isprava)**

(1) U postupku nostrifikacije inostranih obrazovnih isprava Ministarstvo može utvrditi validnost obrazovne isprave koja je u postupku.

(2) Ako se u postupku nostrifikacije odnosno ekvivalencije utvrdi da nastavni plan i program obrazovanja završenog u inostranstvu značajnije odstupa od nastavnog plana i programa odgovarajućeg obrazovanja na području Kantona, nostrifikacija odnosno ekvivalencija će se usloviti prethodnim polaganjem dopunskih ispita.

(3) Obavezu i rokove polaganja dopunskih ispita iz stava (2) ovog člana određuje Ministarstvo rješenjem.

Član 11. **(Rješenje o nostrifikaciji odnosno ekvivalenciji)**

(1) O zahtjevu za nostrifikaciju odnosno ekvivalenciju odlučuje se rješenjem.

(2) Ukoliko je u postupku nostrifikacije odnosno ekvivalencije utvrđeno obavezno polaganje dopunskih ispita, rješenje o nostrifikaciji odnosno ekvivalenciji donosi Ministarstvo, nakon što podnositelj zahtjeva priloži Ministarstvu dokaz o položenim dopunskim ispitima iz člana 10. ovog zakona.

(3) Rješenje o nostrifikaciji odnosno ekvivalenciji je konačan upravni akt.

Član 12. **(Klaузула о nostrifikaciji i izdavanje rješenja)**

(1) Na poledini originala ili ovjerene fotokopije obrazovne isprave i ovjerenih prevoda upisuje se klaузула о nostrifikaciji.

(2) Original obrazovne isprave sa jednim primjerkom ovjerenog prevoda izdaju se licu koje je podnijelo zahtjev za nostrifikaciju odnosno ekvivalenciju.

(3) Fotokopija obrazovne isprave sa jednim primjerkom ovjerenog prevoda zadržava Ministarstvo.

ODJELJAK III.

AKDEMSKO I STRUČNO PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH OBRAZOVNIH KVALIFIKACIJA

Član 13. **(Način pokretanja postupka akademskog i stručnog priznavanja)**

(1) Postupak akademskog i stručnog priznavanja obrazovne isprave pokreće se na zahtjev nosioca isprave i vodi se na osnovu isprava, drugih dokaza i podataka o kvalifikaciji čije se priznavanje traži.

Član 14.

(Dokumentacija koja se prilaže uz zahtjev za akademsko i stručno priznavanje)

(1) Uz zahtjev za akademsko i stručno priznavanje obrazovne isprave prilaže se:

- a) inostrana obrazovna isprava, u originalu ili duplikat, odnosno svaki drugi primjerak koji u potpunosti zamjenjuje original u skladu sa propisima zemlje u kojoj je izdata obrazovna isprava;
- b) prevod inostrane obrazovne isprave na jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini ovjeren od strane sudskega tumača, odnosno ovjerena fotokopija obrazovne isprave, ukoliko se radi o ispravama na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini;
- c) obrazovna isprava o stečenom obrazovanju u Bosni i Hercegovini prije obrazovanja u inostranstvu;
- d) nastavni plan i program stečenog obrazovanja ili ekvivalent;
- e) uvjerenje o položenim ispitima u toku studija ili ekvivalent;
- f) sažetak magistarskog rada odnosno doktorske disertacije ukoliko se radi o priznavanju stečenog naučnog ili umjetničkog stepena;
- g) izvod iz matične knjige rođenih;
- h) dokaz o izvršenoj uplati troškova postupka i administrativne takse.

(2) Nadležni organ u postupku akademskog i stručnog priznavanja po potrebi može tražiti i druga dokumenta i podatke o obrazovanju (uvjerenje o državljanstvu i slično).

Član 15.

(Postupak akademskog i stručnog priznavanja obrazovnih kvalifikacija)

(1) Akademsko i stručno priznavanje visokoškolskih obrazovnih kvalifikacija obavlja nadležni organ iz člana 4. stavovi (1) i (2) ovog zakona uz obavezu pribavljanja preporuke Centra za informisanje i priznavanje dokumenata iz oblasti visokog obrazovanja (CIP).

(2) U postupku priznavanja visokoškolske obrazovne kvalifikacije nadležni organ može utvrditi validnost obrazovne isprave koja je u postupku.

Član 16.

(Rješenje o akademskom odnosno stručnom priznavanju obrazovne isprave)

(1) O zahtjevu za akademsko odnosno stručno priznavanje obrazovne isprave odlučuje se rješenjem.

(2) U dispozitivu rješenja naziv kvalifikacije odnosno obrazovne isprave, te stečeni stepen i akademski, stručni i naučni naziv se obavezno navode na originalnom jeziku sa punim nazivom visokoškolske ustanove na kojoj je kvalifikacija stečena, te zemljom porijekla kvalifikacije.

(3) U obrazloženju rješenja se navode razlozi od značaja za odluku, a naročito razlozi u slučaju djelimičnog ili uslovnog priznavanja ili odbijanja priznavanja. Kada to okolnosti slučaja dopuštaju, obrazloženje može sadržavati i upustvo o mjerama koje podnositelj zahtjeva može preduzeti radi uklanjanja postojećih zapreka za priznavanje kvalifikacije.

(4) Rješenje o akademskom i stručnom priznavanju obrazovne isprave je konačan upravni akt.

Član 17.
(Izdavanje rješenja i dostavljanje dokumentacije)

(1) Original obrazovne isprave sa jednim primjerkom ovjerenog prevoda izdaju se licu koje je podnijelo zahtjev za priznavanje obrazovne isprave.

(2) Fotokopiju obrazovne isprave sa jednim primjerkom ovjerenog prevoda zadržava nadležni organ koji je izvršio priznavanje.

(3) Fotokopiju obrazovne isprave sa jednim primjerkom prevoda na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini i fotokopijom rješenja o akademskom priznavanju inostrane obrazovne isprave visokoškolska ustanova dostavlja Ministarstvu, u roku od 30 dana od dana donošenja rješenja.

ODJELJAK IV.
POSEBNE ODREDBE

Član 18.
(Rok za okončanje postupka)

(1) Postupak priznavanja obrazovne isprave se završava u roku od 60 dana od dana podnošenja zahtjeva za priznavanje obrazovne isprave.

(2) Ukoliko školska odnosno akademska godina započne, a postupak priznavanja obrazovne isprave nije okončan, podnosiocu zahtjeva se izdaje potvrda kao dokaz da je postupak priznavanja obrazovne isprave u toku.

(3) Potvrda iz stava (2) ovog člana služi samo kao pravni osnov za nastavak obrazovanja do okončanja započetog postupka priznavanja obrazovne isprave.

Član 19.
(Primjenjivanje odredbi Zakona o upravnom postupku)

U postupku nostrifikacije, ekvivalencije, akademskog i stručnog priznavanja obrazovnih isprava primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 20.
(Snošenje troškova postupka)

(1) Troškove postupka i administrativne takse za priznavanje inostranih obrazovnih isprava snosi podnositelj zahtjeva.

(2) Visina naknade za troškove postupka iz stava (1) ovog člana, uključujući i mogućnost oslobođanja od plaćanja troškova propisuje posebnim aktom Ministarstvo, odnosno visokoškolska ustanova.

(3) Ministarstvo i javna visokoškolska ustanova akt iz stava (2) ovog člana donose uz saglasnost Vlade Tuzlanskog kantona.

(4) Podnositac zahtjeva oslobođen je troškova postupka nostrifikacije odnosno ekvivalencije u sljedećim slučajevima:

- a) nostrifikacija obrazovne isprave o završenoj osnovnoj školi u svrhu nastavka redovnog obrazovanja u srednjoj školi;
- b)ekvivalencija obrazovne isprave osnovne škole u svrhu nastavka redovnog obrazovanja u osnovnoj školi
- c)ekvivalencija obrazovne isprave srednje škole u svrhu nastavka redovnog obrazovanja u srednjoj školi;

Član 21.
(Preuzimanje rješenja)

(1) Rješenja o nostrifikaciji, ekvivalenciji, stručnom odnosno akademskom priznavanju obrazovne isprave preuzimaju se lično ili na drugi način propisan zakonom.

(2) Ukoliko podnositac zahtjeva nije u mogućnosti da lično preuzme može ovjerrenom punomoći ovlastiti drugo lice da preuzme rješenje.

Član 22.
(Vodenje evidencije i čuvanje dokumentacije)

Nadležni organi koji provode postupak priznavanja inostranih obrazovnih isprava vode evidenciju i čuvaju dokumentaciju o provedenom postupku u skladu sa pravilnikom koji donosi Ministarstvo.

ODJELJAK V.

NADZOR

Član 23.
(Nadzor nad zakonitošću rada)

Nadzor nad primjenom odredbi ovog zakona vrši Ministarstvo.

ODJELJAK VI.
PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 24.
(Prestanak važenja ranijih propisa)

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o nostrifikaciji i ekvivalenciji inostranih školskih svjedodžbi (Službene novine Tuzlansko-podrinjskog kantona, broj 12/97).

Član 25.
(Okončanje započetih postupaka)

Postupci započeti po odredbama Zakona o nostrifikaciji i ekvivalenciji inostranih školskih svjedodžbi okončaće se na način koji je povoljniji za podnosioca zahtjeva.

Član 26.
(Donošenje podzakonskih akata)

(1) Podzakonske akte iz članova 6., 20. i 22. Ministarstvo će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Podzakonski akt iz člana 20. stav (2) visokoškolska ustanova će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 27.
(Usklađivanje akata visokoškolskih ustanova sa Zakonom)

(1) Visokoškolska ustanova dužna je da uskladi svoje akte sa odredbama ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 28.
(Stupanje na snagu Zakona)

(1) Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Tuzlanskog kantona".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Tuzlanski kanton
Skupština
Broj:01-02-229-9/11

Tuzla, 14.07.2011. godine
Predsjednik Skupštine Tuzlanskog kantona
Bajat Jašarević, s.r.